

ЦЕНА НА ВѢСТНИКА-ТЪ:

3 1/2 двадесетани (сѣмь меджи дѣта) прѣдплатени за вѣсѣдѣ.

Писма и дописки ще ся отира вѣтъ, освободени отъ рѣзиски, до Редакціята на **Българскѣ-тъ Пчела.**

Стоимостъ-тъ на вѣстникъ-тъ ще ся виши у Г. Ст. Георгіева, Кассиринъ. Единъ листъ 1/2 Цванецъ.

Редакторъ и поръчителъ: ИСНАСЪ ПОНЕСКУ.

Романо-Българска Печатница на Х. Д. ВЛАДИДОВА.

ИЗДАВА СЯ СЪКОИ ВТОРИКЪ.

ПОДПИСКА-ТЪ СЯ ПРИМА:

Въ Брацла у Г-да А. Ду-
чевича и А. Константинова
а по друга-тъ градове у
Г-да познати-тъ Настояте-
ли, кои-то отговарятъ за
вѣстника-тъ. За книжени
и обременени извѣстія не
се плаща нищо.Други-тъ по 1 гр. ма-
кия-тъ редъ.

БЪЛГАРСКА ПЧЕЛА.

ВѢСТНИКЪ ПОЛИТИЧЕСКИ, ЛЮБОСЛОВЕНЪ И ТЪРГОВСКИ.**ВАЖНО ИЗВѢСТІЕ.**

Спасение-то на Българи-тъ е да не прииматъ точки-тъ кон-то Фенерска-тъ патриаршія може да издаде ужъ за рѣше-ние-то на черковнія-тъ. Въпросъ: тѣ трѣба да протесту-ватъ едногласно и съгласно да молѣхъ Ц. Правительство да ги извади за съкога отъ това чуждо за тѣхъ духовенство. Другоаче, опзи кой-то не ся отнесе тѣй ще има тѣжка отговорностъ прѣдъ Бога, прѣдъ народа-тъ и прѣдъ съвѣсть-тъ си.

Брацла, 30 Августа 1864.

Политич. изгледъ.

Дѣйстви-та на Виенска-тъ конференція следватъ полетка. Дански-тъ прѣдставници въ това събрание ся умножили и были рѣшени да зацѣпаватъ строго интереси-тъ на царство-то. Нѣ, казватъ че съюзни-тъ сили были рѣшени да не издѣлѣтъ нищо за полза на Дания въ условията за граници-тъ за вѣлѣжени въ прѣдварителни-тъ точки на миратъ, нито въ финансиални-тъ въпроси. Споредъ единъ прусски вѣстникъ Австрія мислила да иска да ся платѣтъ разпоски-тъ кои-то напра-вила въ боя-тъ по 1850, кой-то былъ прѣдпрѣтъ, казва тоя листъ, за инте-реса-тъ на княжества-та.

Данскія-тъ парламентъ свѣршилъ за сѣдани-та си и на първи септемврия ся чело цреско-то послание кое-то запо-вѣда затваряне-то му. Въ това послание царя-тъ обявява че, ако стане пу-жда, ще ся свѣка въ извѣрени засѣда-ния. Министърство-то извѣстило на то-на събрание че примирителни-тъ трак-татъ щѣ да му ся даде да го удо-бри. Прѣдъ да ся раздѣлѣтъ, членове-тъ жребили двѣ прѣдложѣния, отъ кои-то едно-то ся отнасяло на испуга-тъ върху воени-тъ приключенія и на от-говорностъ тѣхъ-то гѣ налагатъ на па-чалиници-тъ на воиска-тъ; друго-то и-скало народа-тъ на отпуснати-тъ мѣ-ста да ся покани да ся изрѣче самъ върху щастіе-то си.

Народна-тъ партія въ това събрание ся надѣвала да прѣнечели една значи-телна частъ отъ Шлесингъ или поне да направѣ да ся уварди политическа-тъ и народна-тъ независимостъ на отпу-

снати-тъ мѣста. Прѣдсѣдатель-тъ и и-мѣ отнелъ тая надѣжда като обявилъ че сичко кое-то правителство-то можѣ да ся надѣва было да земе гаранции за народностъ тѣхъ на данско-то население въ Шлесингъ. Тогѣва това събрание предложило да ся направѣ едно рѣше-ние въ което да изразѣтъ повѣреніе-то си че, въ заключіе-то на миръ-тъ, правителство-то ще подкрѣпи есте-ственно-то и свещенно-то право на народа-тъ да ся изрече самъ върху собст-вено-те си щастіе, чрезъ свободно жребеніе.

Рускія-тъ императоръ миналъ прѣзъ Берлинъ и отисалъ за Фридрихшафенъ прѣзъ Костанско-то езеро. Той щѣло да ся върне на Берлинъ за да присѣ-тствува на воени-тъ обученія въ кои-то щѣли да земѣтъ участіе и войскитѣ кои-то ся върнали отъ боя-тъ. Князь Горчиковъ не съдружавалъ императора А-лександра въ това пътуваніе изъ Гер-мания.

Виенски-тъ вѣстници протестуватъ противъ съюза-тъ кой-то ся установилъ между Австрія и Пруссия. Споредъ това, единъ министерски прусски вѣстникъ глѣда да докаже че Австрія не трѣба да завижда на Пруссия, кога-то тая по-сѣдния-тъ разширява могущество-то си, като гужда княжества-та подъ за-висимостъ-тъ си; зашто-то отъ нейна страна, Пруссия ще спомогне на Ав-стрія да ожежестви проекти-тъ си на югъ и на възтокъ.

Отъ много врѣме ся говори че ме-жду турискія-тъ кабинетъ и парижкія-тъ ся начали прѣговори относно-телно за римскія-тъ въпросъ. Днесъ увѣрватъ отъ Парижъ че наистина тия прѣговори сѣществували. Парижкія-тъ вѣстникъ le temps увѣрва даже че тия прѣговори были уже доста напреднали по-то паскорно щѣли да прозведѣтъ заключеніе-то на единъ трактатъ кой-то щѣлъ да има за основа начало-то на пенансманіе-то и кой-то щѣлъ да ся старае за поставленіе-то на рѣшеніе на римскія-тъ въпросъ. Споредъ свѣдѣнія-та на тоя вѣстникъ, Франция щѣла да начне отъ оттегляваніе-то на войска-тъ си изъ покрай граници-тъ на папски-тъ мѣста, гдѣ-то присѣтствіе-то имъ е като истенско намѣсаніе, послѣ, нача-ло-то за пенансманіе-то като ся под-твърди съ тоя начинъ, ще начѣтъ да неуразнигъ Римъ. Врѣме-то по кое-то тия проекти ще станѣтъ извѣрени дѣ-ла щѣло да започнѣтъ вървежа-тъ на об-приключеніята и отъ случки-тъ на об-ща-тъ политика.

Онова кое-то прави да вѣрватъ тия извѣстія, сѣ слухове тѣхъ-то ся разда-ватъ за оженваніе-то на бѣдния-тъ на-

сѣдникъ на италійскія-тъ прѣстолъ, княза Хуберта, съ една княгиня отъ наполеонова-тъ династія. Князь Хубер-тъ былъ сега въ Парижъ и казѣлъ че е тамо за това жененіе:

Испания опредѣлила Маркиза Реве-ра за посланикъ при императора Мак-симиліана.

Прѣхми отъ непознатъ источникъ, и безъ подписъ, разумѣва ся, подъ-дата отъ Цариградъ, 27 Юлія едно писмо кое-то читатели-тъ ни ще ви-дѣхъ по доло обнародвано. Споредъ программа-тъ ни да не обнародваме дописки безъ подписъ, вѣстваніе-то на сегашна-тъ ще ся види чудно на пѣкои отъ читатели-тъ ни и ще ся помислѣтъ негли че сме сторили едно прѣстѣженіе отъ программа-тъ си. Никакъ.

Писмо-то, за кое-то е дуя, ся о-тнѣся за общенародна работа и име-нно за черковнія-тъ въпросъ. То рас-тваря пѣколко въпроси кои-то, въ то-чка-тъ на зрѣніе-то на прѣдставите-ли-тъ и на чорваджитѣ, можѣтъ да бѣдѣхъ тѣй виждани, нѣ колко-то за народа-тъ ни, колко-то за насъ, кои-то не намирани основа за начала-та си въпъ отъ народа-тъ, точка-тъ на зрѣніе-то на Г. Мълчана (защо-то **МЪЛЧАНЪ** е подписано писмо-то) тая точка думами е тѣмна, невразумите-лна, безосновна, опасна.

Ній обнародваме, прочее, това пи-смо само за едно любопытство; нѣ ка-то го обнародваме, не щѣмъ да ка-зваме че то е писано отъ прѣдстави-тели-тъ или подъ тѣхно вѣдѣновеніе, и че тѣ ка-то си иматъ органъ, мо-жихъ тамо да го вѣстѣхъ. Това не е наша работа.

Освѣтъ това, ній не щѣмъ нито да отговаряме на това писмо; зашто-то не искаме още да казваме вѣща на кои-то още не е врѣме да ся ка-зватъ и зашто-то и безъ отговоръ, сѣ-кой отъ читатели-тъ ни ще разумѣе-клонностъ-тъ на това писмо.

Сичко кое-то ще направимъ за се-га, е да обявимъ че ній не сподѣля-ме мысли-тъ на Г. Мълчана за кол-ко-то ся отнася за черковнія-тъ въ-просъ и че не вижда въ интереси-тъ

на народа-тъ да ги приеме и той за-свои.

Колко-то за казаніи-та на писмо-то върху Г. Чомакова тѣ не можѣтъ да ся отдахъ на **Пчела-тъ**, зашто-то тия никога не е обвинявала лично-сти-тъ на прѣдставители-тъ и колко повече на Г. Чомакова. Напротивъ, тия въ много случаи му е отдавала прилични и заслужени похвали.

Наедно съ това писмо, прѣхми и друго едно, и то отъ непознатъ и-сточникъ, подъ дата се отъ Царь-градъ, 30 Юлія, и подписано се **МЪЛЧАНЪ**: Това писмо не глѣда насъ.

Нѣ Г. Мълчанъ можеше да събѣщи това писмо на **Съвѣтника-тъ**, като ближень да работи-тъ и повече въ състояніе да земе отговорностѣхъ му върху си.

Цариградъ, 27 Юлія

Господине!

Вчера случайно ми падѣхъ на рѣцѣ 1-й брой отъ вѣстникъ **Братимель**, почѣхътъ сега въ Букурещъ, и съ го-лѣмо благодареніе прочетохъ въ него члена за положеніе-то на **Въроисповѣдний пѣтъ Въпросъ** по право да каже-тъ Церковень Въпросъ, зашто-то въро-исповѣданіе-те тукъ нѣма нищо да пра-ви, а работа-та е само за управление църкѣхъ тѣхъ. Много добръ щѣне да е да ся пише по чѣсто и по-вече въ тоя разумъ, зашто-то народа-тъ нищо не върши за рѣшеніе-то на тоя въпросъ.

Но колко за прѣдставители-ты наро-дны по тоя въпросъ **Братимель** тѣ е злѣ изгледъ отъ Стамболскій си допи-сникъ, кой-то въ вѣско друго отноше-ние може да заслужа нѣколко довѣрие, нѣ въ тоя случай не казва право, по злочестно, за голѣмъ предъ на ра-ботѣхъ-та —

За да видите, колко тѣ убийствени такъви дописки, щѣ ви раскажа на какъ-со положеніе-то на въпроса, споредъ какъ-то го глѣдамъ на мѣсто —

Исприво народа-тъ ся поклати добръ за да възвигне потѣкани-та му отъ Грѣцъ-ты религиозны правдини, и Пра-вителство-то, или зашто-то позна зако-нностъ-тъ на това движение, или по-другъ, какъ да е, причинѣ, за въ вин-маніе желаніе-то на Българи-ты за о-свобождение отъ чуждо-го и незаконно, речи и беззаконно духовно про.—

Нѣ като чтомъ ся учреди смѣшена-та

българотръпца комиссия, за да рѣши тоя въпросъ на основание на предложени-ти отъ Българь-ты осемъ точки, нарочитѣ си основи на представители-ти и чяка, ниши да мусвършатъ работѣ, безъ никакво съдѣйствиє отъ неговѣ страна. И колко-то по-вече отъ денъ на денъ се распространява и укрѣпява въ народа мисль-та за освобождение отъ Гръцко-то духовенство, толкова по-вече ослабва пѣрвостепенна та поддрѣжка, която представители-ти трѣбваше да имѣтъ отъ народа, за да могатъ да вършатъ работѣ. Сега не гледатъ друго, освѣтъ да пытатъ представители-ты, бы-ва ли да изгонятъ владыцы-ты фанариотскы, бива ли да не имѣ даватъ пѣ-ры, и други такывы; така что-то ако да отговарятъ представители-ти на тыи пытания, работа та ще прѣстане такъвъ видъ, въ какъвто си прѣдставятъ проти-вници-ти, сирѣчь, че ужъ самозвани ти-как-то ги наричатъ тии, прѣдставите-ли подбуждатъ народа да иска това и онова.—

Гръци-ти гледатъ тоя въпросъ на ра-ботѣ-тѣ и постоянствуватъ да не от-стъпятъ нищо, съ надѣждѣ, че съ врѣ-мя народа-тъ ще се раслиби още по-вече, да се забравятъ и Русчюшкы-ты събития, та да останѣтъ прѣдставите-ли-ты безъ никакъвъ поддрѣжкѣ п рабо-та-та да падне отъ самосебе.—

Отъ другѣ странѣ Правителство-то и да положимъ че иска да се свърши тоя въпросъ, не може то само да ге-рѣши, защото-то отъ много мѣста и по-различны причины щѣтъ му направятъ зомѣчавия, че не е негова работа то-ва; та се благодари дѣто пѣма напоръ отъ народа, за да се проявля, докѣтъ врѣмя-то да се докара да се рѣши тѣй или иначе.—

Така работа-та сгон сега само на прѣдставители-ты, и ако си дръжатъ тии още тука, то е защото-то правителство-то не иска да докачи и да разбуди на-къ народа съ испращаніе-то имъ от-тука. Иъ кога-то тии станѣтъ оми-рани на народа тогава може да имѣ кажатъ да си вършатъ отдѣло сѣ дошли, безъ всякой си, грижа че това ще има некои послѣ-дствія.—

Дописникъ-тъ на *Бранителя* и на *Блгг. Пчелѣ* съ укору-ты, кои-то тру-жатъ възъ прѣдставители-ты, отъ не-разборъ или по другѣ причинѣ, не знаѣтъ правятъ по-скоро да стане това, и та-ка убиватъ въпроса.—

Истина, че съ испращаніе прѣдстави-тели-ты оттука, народа-тъ не ще прѣ-стане да иска правдини-ты си, иъ ра-бота-та остана за много врѣмя назадъ.—

Учредители-ти на *Бранителя* и на *Блгг. Пчелѣ* безъ съмнѣние не желѣтъ тоя, та трѣбваше ниго да вършатъ нито да обнародватъ такывы дописки, кои-то не само че не приносятъ ника-къвъ ползѣ иъ докарватъ голѣмъ врѣ-дѣ. А ако искатъ да бѣдѣтъ органи-ти имѣ полезны, трѣбва да свѣтватъ народа да не чяка на готово, а да вър-ши онова, что-то е потребно за бла-гоприятно-то рѣшеніе на въпроса. за-что-то прѣдставители-ти могатъ да прѣд-

ставятъ на Правителство-то желаніе-то на народа и да молятъ да се изпълни, иъ ако това свое желаніе народа-тъ не показва самъ никакъ, прѣдставители-ти както и да го прѣдставятъ все на-пусто —

Това на какъсо за въпроса уобще, а за личностъ тѣх на прѣдставители-ти, кои-то дописници-ти на *Бранителя* и на *Пчелѣ* тѣх така върло корятъ, азъ ще ви кажѣ за Г на Ч. (ные да го каже-мъ съ всичко то му имя Чомаковъ) той е единъ отъ колко-то знаѣ азъ въ на-рода, кой-то остави сгодни-то си по-ложеніе и хубаво-то си иманіе, та о-тѣде да гонѣ тоя въпросъ, и отъ срѣд-це му желѣтъ, кога-то се заврѣне пакъ на прѣвѣ-ты си работѣ по-малко да се кае, че сѣ е оставилъ, за да иде да оправа свѣта, та надѣжда въ таково разстройство. А за владаніе-то му, бе-зъ да казвамъ че е неогрѣшителенъ, мож да ви увѣрѣ, че по разумне-то си работи отъ все срѣдце, съ вси-чкъ-тѣ си силѣ и добросъвестно за бла-гоприятно рѣшеніе въпроса, и ако да имаме и други, кои-то да оставятъ сав-сѣмъ свои-ты работѣ, та да залѣгнатъ така само за народни-ты, много щѣме да сме напредъ сега.—

За други-ты прѣвенцы и прѣдстави-тели, дѣто казва дописника-тъ, че ако да нѣмахъ чрѣзъ народно-то име оле-снее въ особны-ты си интересы по ти-джарета, маіе-то и проч, та не щѣхъ ни да смислятъ ни за народъ ни за на-родны интересы, на това щѣ му отго-ворѣ на какъсо: Азъ живѣ отъ срѣдце, като гледамъ, че освѣтъ тѣх прѣвенцы и прѣдставители, откакъ има толкова други отъ наши-ты, кои-то ходятъ по тѣджарета и маіе-то по свой работѣ никой отъ тѣхъ не се погрѣзва по край свои-ты работѣ да сврѣши пѣчто и за народни-тъ, та ако оставятъ Чомакова да си иде като иска, и да се махнатъ и други-ты, тогава не знаѣ кой ще пойме работѣ-тѣ, и мож да кажѣ, че не ще да е никой отъ такъма на до-писника, кои-то искатъ отеднашъ да станѣтъ начялници безъ да се погрѣ-жатъ да си приготвятъ за това, а пакъ ще трѣбватъ да дойдѣтъ отъвнѣ людѣ, колко-годѣ врѣмя въ работѣ-ты.—

Това е дѣто можѣхъ сега да ви ка-жѣ на брѣзо за народный въпросъ и за прѣдставители-ты, а по-вече до пакти.

Вашъ.

Мѣчянтъ.

мысли за наредбатъ на уче-внѣтъ часть въ България.

(продълженіе и край)

За да се достигне тая цѣль, трѣба първо и първо да се открие едно об-щество за распространіе на образо-ваніе-то въ България. Това общество може да се състави така, както сѣ ста-вали и ставатъ подобни общества въ други-тъ страни, а именно, отъ неог-раниченно число членове отъ които е-дини трѣба да помагѣтъ въ това дѣло со сички трудове, а други съ ежегод-

ни жертвованія на една незначителна сума. Освѣтъ тѣзи членове, кои-то не се наричатъ да кажемъ, дѣйствителни, общество-то може да придобѣе и дру-ги почетни членове отъ по важни и богати лица, какъ-то въ саматѣ Бълга-рія, тѣй и въ други-тъ страни, въ кои-то съчувствуватъ на Българи-тъ въ о-бразованіе-то безъ да се ограничаватъ съ происхождение-то имъ, сир. Българи-ли сѣ тѣ или отъ друга нація. Защо-то, всеки образованъ чловѣкъ ужъ да съчувствува на всякако общенародно дѣло и на образованіе-то най вече. По-четни-тъ членове, какъ-то и дѣйстви-телни-тъ, ще жертвуватъ за това дѣло споредъ свое-то желаніе, иъ не по мал-ко отъ 5. среб. 20-ци за почетни тѣ членове и отъ 1 среб 20-къ за дѣйстви-телни-тъ.

Цѣль-тъ и дѣятелность-тъ въобще на това общество трѣба да се заклю-чава въ това че слѣдъ като се съста-ви доста значителенъ капиталъ, да пе-чататъ разни учебни книги на български языкъ и ги продава по най умѣренна цена, иъ не по висока отъ колкото струва пе-чатаніе-то имъ да помага на оны бѣдни ученици които се учѣтъ, какъ-то въ учи-лища-та въ България, така и въ други-тъ страни на учители-тъ кои-то се трудѣтъ надъ изданіе-то на полезни книги, и въо-бще на сички-тъ онѣзи млади Българи кои-то се занимаватъ съ писменность-тъ и си нуждатъ отъ материални срѣд-ства. Това е една-тъ страна на обще-ство-то за распространіе на образо-ваніе-то въ България, кое-то може да има свое-то прибываніе или въ столи-ца-тъ или въ оный отъ по главни-тъ и съсрѣдоточни градове въ България и въ кое-то сички-тъ работи кои-то се от-насятъ въ негова-тъ обязанность, трѣ-ба да се рѣшаватъ споредъ по много-то гласове, кои-то могатъ да бѣдѣтъ словесни и писменни.

Друга тѣ страна на горѣрѣчено-то общество трѣба да съставлява наредба-тъ на въобще управленіе-то на всички-тъ училища въ България. Въ това от-ношеніе общество-то постѣпва така. Всичка-тъ България въ учебно-то отно-шеніе раздѣлива на нѣколко учебни о-крѣжия, три четири и повече, споредъ множини-тъ съображенія и удобства. По-всяко едно окрѣжіе трѣба да стане уч-ебно управленіе, съставено отъ 10-12 членове, избрани отъ сичко-то по-селеніе, кое-то ще съставлява окрѣжіе-то, отъ кои-то единъ членъ, по избра-ніе-то на други-тъ ще бѣде прѣдѣла-тель на учебно-то управленіе. Освѣ-тъ това во всеки градъ трѣба да има полуучебно управленіе, съставено така, какъ-то и окрѣжно-то, съ единъ прѣд-сѣдатель, на кое-то управленіе ще се подчиняватъ всички-тъ общинни училища въ села-та, околни на този градъ. Та-кимъ образомъ, администрація-тъ на уч-ебна-тъ часть ще прѣдставлява: 1-о подучебно-то управленіе во всякъ гра-дѣ. 2-о окрѣжіе-то и 3-о главно-то учебно управленіе, кое-то ще се съста-ви отъ число-то на членове-тъ на об-щество-то за распространіе-то на о-бразованіе-то, споредъ по много-то гла-сове, сир. Чрѣзъ баллотированіе, подо-бно на окрѣжіе-то, отъ 10-12 члено-ве съ прѣдсѣдатель и секретаръ. Чле-нове-тъ, какъ-то на главно то учебно

управленіе така и на окрѣжно то и на всякако мѣстно граеско могатъ да се избиратъ по врѣме за 6 години,

Тѣзи всички-тъ учебни управленія слѣдъ като се потвърдятъ и получатъ официаленъ характеръ, трѣба първо и първо да се земѣтъ да съставѣтъ капиталъ, за да се откриятъ послѣ та-квизи Училища, кои-то ще вѣдѣтъ въ-дѣлно-то управленіе; Заради това, вся-ко едно отъ тѣзи управленія, слѣдъ е-дно общо съ прѣдставители-тъ отъ раз-ни общини градски и селски свѣща-ніе, опрѣдѣляно нѣкаква сума всяка е-дна община трѣба ежегодно да внесе за да се състави такъвъ капиталъ, на-кой-то да могатъ да се обдѣржатъ три четири окрѣжни училища въ сичка-тъ България. Една значителна помощ за това дѣло могатъ да направѣтъ наши-тъ манастири български, къмъ кои-то прѣдставители-тъ на учебни-тъ управле-нія трѣба да се обрѣнатъ съ приглаше-ніе до тѣзи манастири кои-то да опрѣдѣл-ятъ единъ ежегоднишенъ вносъ въ полза на окрѣжни-тъ училища, кое-то, безъ вся-какво съмнѣніе, тѣ ще прѣмѣтъ съ-радостью

Каго са събере такывъ образъкъ достаточенъ капиталъ, главно-то уче-бно управленіе подиръ едно свѣщаніе съ прѣдставители-тъ отъ селски-тъ по-главни общини въ България открѣ-ватъ три и по много училища на кои-то дава названія окрѣжни въ такъвъ мѣста кои-то се намиратъ въ благопрі-ятни обстоятелства и прѣдставяватъ по-инного рѣчителства за напредѣкъ. Тѣзи окрѣжни училища, кои-то трѣба да и-матъ специални, а общеобразователенъ характеръ, приспособенъ къмъ свѣрѣ-менни-тъ нужди на народа-тъ, могатъ да бѣдѣтъ първомъ нѣколко ограничени като на пр. 4 класове, а слѣдъ врѣме, кога-то се усилятъ материални-тъ срѣд-ства, и пѣлни гимназія, по неупрѣменно съ мѣстни характеръ и съ богословски отдѣленія за онѣзи отъ ученици-тъ, кои-то бы съ врѣме пожелали да прѣ-мѣтъ духовенъ санъ.

Освѣтъ тѣзи окрѣжни училища въ по-главни-тъ градове кои-то иматъ доста-точны срѣдства и кои-то и сега обдѣр-жаватъ по три четири училища трѣба да се наредѣтъ съ непомалко отъ два-три класове при други-тъ първоначал-ни. Като се положи такъвъ редъ въ учебна-тъ часть въ България, тогава въ административно-то отношеніе, учи-лища-тъ ще бѣдѣтъ: 1-о селски-тъ първоначални общини подъ управленіе-то на градски-тъ двухъ-трѣх-класки о-тъ кои-то ще се назначава и увол-нява и сами-тъ учители, 2-о Всички-тъ градски училища подъ управленіе-то на окрѣжно-то, отъ кои-то ще за-висятъ и сами-тъ учители, иъ назначе-ніе-то и уволненіе-то имъ иъначе не-трѣба да биватъ освѣтъ сѣки пакъ съ-разрѣшеніе-то на главно-то учебно у-правленіе, 3-о Окрѣжни-тъ училища подъ главно-то учебно управленіе, отъ кое-то и сами-тъ му учители се назна-чаватъ и уволняватъ, иъ сѣкога съ у-добреніе-то или съ ходатайство-то на окрѣжно то управленіе. Плати-тъ на учители-тъ, какъ-то въ окрѣжни-тъ учи-лища, тѣй и въ градски-тъ и първоначални-тъ селски, трѣба да се опрѣдѣл-ятъ по проекта тѣх на окрѣжни-тъ училища

въ кой то ще влизатъ градски-тъ и първоначални-тъ селски, като части негови, съобразно съ образование-то и членно-то звание на тѣзи кои то желаятъ да бъдатъ учители.

Сичко-то горѣрѣчено не е още проектъ, а една само инициатива върху основанія-та за нередба-тъ на учебна-тъ частъ въ България на коя-то може да се даде пълнота само като се съставятъ общества-та, безъ кои-то и нередба-тъ на това общенародно дѣло почти е немислима.

Мы ся надѣваме че ГГ-Редактори-тъ, въ, газети-тъ на кои-то ще ся напечататъ тѣзи предложенија, писани въ нѣмъ отъ България, а тѣи и други-тъ наши образовани съотечественици ще събератъ всички-тъ потребни свѣденія за разработване-то на този важенъ предметъ и за да ся опрѣдѣли въ каква стѣпенъ може да бѣде примененъ подобенъ проектъ споредъ мѣстни-тъ обстоятелства или на какви основанія може да ся нареди учебна-тъ частъ въ България.

II — въ.

Имали у насъ общо участие въ народни училищни дѣла.

(продължение отъ бр. 13)

Като ся исключи единъ монастырски началникъ—уважаемый Отецъ Натанайлъ, и на нѣкой степенъ почти сички други, както ся каза и по горе за калугери-тъ въобще, заслужаватъ праведный укоръ и презрѣние. За похвала и е тосъ, който глѣда, самъ, или чрезъ свои си послушници, съ лукавство и притворство да измъкни изъ рѣжъ и на най послѣдний дору сыромахъ по-слѣднѣ парницъ, кои той съ трудъ голѣбъ и съ потъ на лице заработалъ? и защо сѣ това прави отъ наши гугумены!

За бога, за христіанѣ, за благо дѣло, казватъ тѣ. Христіанѣ у наши-тъ калугери!? за бога, каго че на бога трѣбуватъ пары. А дѣго казватъ за благо дѣло, то пыга ся: въ що ся състои тѣхно благо дѣло?—Въ нищо друго, въ тѣхний само роскошный, безнравственый животъ и въ тѣхнѣ бездѣлность. Тва е вѣрно, зашто-то тѣ друго нищо не правятъ освѣтъ него.

Какве добро сѣ направили до сега на народа и на каквы училища спомоглихъ: Изографъ, Рилскы монаст. Троянскы и др. гдѣ хыляди хора проваждатъ на покаяние, кои хыляди гроши оставятъ въ монастыри! Пары ся спиватъ отъ ардстодушны хора и се съблага цѣль, а монастырско-то благо дѣло ся се не вижда.

И оскѣтъ подобны скупница пары отъ поклонници, монастыри-тъ иматъ и свои огромни имѣнія; каго: Земж, лѣсъ, воденици ипр. на и безчисленно множество стадъ. На нѣкой монастырскы стадото — II. пр, Овце тѣ, козы-тъ, сви-не-тъ, и крави тѣ надминуватъ число-то на общо-то селско стадо. А това грамадно количество пары струва, а но що ся харчатъ?...

Оставаме ся отъ подробно описаніе за владѣемо то имѣніе на нѣкои мона-

стыри, за богатство-то имъ и за живота нѣтъхны и гугумены тѣхны помощници и калугери; зашто-то вѣрваме, че сѣкы почти читатель тва съ свои очи види, и сѣкы, мыслимъ, знай и какъвъ животъ водятъ тѣхны началници. Иъ никакъ не можимъ да премълчимъ за единъ монастыръ, кои е отъ сичкы и най богатъ, и кой е отдалеченъ малко отъ насъ, та слѣдува и нѣсѣкы може да знае. Тосъ монастыръ е — Киприановскый-тъ.

Киприановскый-тъ монастыръ ся намира въ Бессарабія, на седемъ часа разстояние отъ града Кышенивъ.

Основа на тосъ монастыръ положилъ Молдо-Влашкы господарь *Петаръ* войвода въ 1515 години; А въ 1698 годъ сѣ граможъ на другъ Молдовскы господарь—*Антіоха Константина* войвода, киприановскый монастыръ. съ сичко му имѣніе, по причинѣ на това что зѣло ослабилъ и осиротѣлъ и останалъ безъ комати и безъ всего еже трѣбуе на нищу обителен таковой отъ нераденіи и злаго устроения живущихъ въ ней лѣнивыхъ и непотрѣбныхъ богу и человекъ-комъ, злыхъ калугерей, былъ отдаденъ или, както е казано въ самъ-тъ граможъ, поклонился, въ пълно в адспіе на зографскый-тъ монастыръ, понеже жителіе святей обители заграфской отъ Свята-Гора, сватыя и честныя отцы сугъ Серби, Болгари ... Цѣломудріи, и добрый строители свѣтѣи церкви, и честному дому, яко же угодно естъ Богу и человекъ-комъ,....

Иъ въ послѣдствіе были отнеги отъ Киприанъ нѣколко села отъ Зографъ, и съ 1813 год. до 1857, врѣме, той сѣ е завърналъ обширно владѣніе подъ владѣніе и почелъ да ся управява отъ калугери, испроводени отъ Зографъ. А нѣ сѣжж-тъ (1857) по высочайше повеление былъ пакъ отдаденъ въ владѣніе на зографъ. Отъ това время му ся и изпращатъ управители се Българе вече отъ Зографъ. Този монастыръ е твърдѣ богатъ. Той има голѣмо имѣніе, кое ся състои отъ слѣдующи-тъ мушій: Каприана, Городешти. Садова, Перонолтени, Миклеушаны, Буда, Чорешти, Лозова, Ворничени, Скорени, Малкочъ, Конурица, часть Шедринъ, Тодорище, Пеноуцы и Поркани [16 сички]. Такова голѣмо имѣніе владѣлъ тосъ монастыръ. А отъ това какъвъ голѣмъ доходъ трѣбва да получава; въ що ся харчи?— Въ Зографъ ся изпраща; а каква часть дохода достига до Зографъ, нѣе незначимъ. Мыслимъ, че сѣдвали и десѣтъ часть получява Зографъ зашто то въ предѣлы тѣ на тосъ монастыръ Киприановъ расточительность владѣтъ отъ странѣ на негови-тъ началници. А да ся помогали на нѣкои ученицы, сиромаси, или училища-Боже съхрани. Грѣхъ, преступление е тва за калугеры-тъ.

А Главно то занятие на киприановскы-тъ калугеры е: какъ да ся натруфатъ съ конршени дрѣхы, какъ да ся насладжтъ съ роскошъ, развратность, блудство и безпечность. Его отъ чѣсти какъ тѣ врѣме прекарватъ: Настоятеля на Киприановскый монастыръ — Кузма и единъ каретжъ, въ цѣнность 800 руб. и файтонъ въ 700 руб. бричка въ 150 руб. чѣтырѣ коня, кои струватъ 600 рубли. Намѣтника на киприановскы монасты. *Феодосій* има файтонъ кой струва

около 700 руб. и двѣ брички въ 450 руб. и чѣтыре коня за 900 рубли.

Иконома монастырскы амфилій има двѣ брички и три коня въ цѣнность въ 500 руб. Дякона *Венесамитъ* има една бричка и два коня за 350 рубли.

Ако да земемъ отъ чѣтырѣхъ упомянуты калугери сичкы коніе, файтоны, каласкы и брички въ общесложнѣ суммѣ пары, то щж излѣзятъ повече отъ 5000 карбованцы. Главно е и това че отъ упомянуты-тъ файтоны, каласкы и брички, нещѣ видѣте ниго единъ стар или старомоднѣ, зашто-то тѣмъ, като ся поправятъ нѣкои подобри, не ся сѣжжпатъ да ся променятъ и да продадѣтъ отгорѣ още по нѣколко стотинъ рубли. Защо ли пакъ щж ся сѣжжпатъ, като тѣмъ идятъ пары-тъ безъ потъ и трудъ—Тѣи наприхѣтъ *Феодосій* мина-лъ-тъ години имаше файтонъ, кой му ся не нараваше, и го продади за най должъ цѣль, та купи този, шо го имаше коніе, купени за 600 руб. чѣи ги продади за 90 руб. зашто му ся не трѣ-равать, и купува други за 900 руб

Таковыя примены ставатъ сѣкж години отъ настоятеля до послѣдний калугеръ. Жилище то имъ е подраздѣлено на сѣкжко отдѣлно. Настоятеля, намѣтника и Иконома занимаватъ по чѣтыри стай, сѣ най добръ мебель украсени, и сѣ най добры женскы голи картины украсены, и сѣ най превосходни персидскы килими послани.

Обѣда имъ, вечера-та имъ ся състоятъ отъ нѣколко вида ястїе-та; напитки-тъ имъ отъ най хубавѣ и сѣкжакъ въ видѣ ракъжъ и най добро французско вино.

Кога имъ доди нѣкой гостъ тѣ ся крѣжтъ отъ него като идятъ, а него правѣтъ да иде въ общъ-тъ трапеза заедно съ работници-тъ. Тѣ-т. е. Кузма, *Феодосій*, *Памфилий* и *Венесамитъ* съ радостъ, сѣ голѣмо радушіе и сѣ щедро гостепрїимство посрѣщатъ само прѣмили женскы сѣщества. Тѣ биватъ и най великолѣпно угостени.

Сѣкы отъ упоминали тѣ старци, има по неколко любовници, кои сѣкы день дохождатъ при тѣхъ, и тѣ биватъ утѣхъ. Безъ счетъ харчатъ калугеритѣ пары по тѣхны-тъ си любовници за дрѣхы, маргарити и други женскы украшения. Да мж не бѣ срамъ описалъ быхъ по име даже любовници-тъ имъ, описалъ быхъ и всички-тъ имъ взаимни связи; за понатамъ, нека сѣ читатели-тъ сами догаждатъ. Довольно е да знажтъ, че това ся сѣжжпю и сѣжжпю обхожда за калугеры-тъ, а по право за монастыря.

(слѣдва)

Кореспонденция на Българска-тъ Пчела. Цариградъ, 23 Августа.

Положение-то на церковни-тъ въпросъ е се тамо гдѣ-то ви го оставихъ въ минали тѣ си писма. Нищо не е станало по вече ниго помалко.

Повини-тъ, и членове-тъ кои тѣ обнародватъ относительно за тая важна работа правятъ тука твърдѣ голѣмо впечатление и даже замайватъ духовъ-тъ. Хора-та сѣ смаяли и току рѣчи упоени. Никой не може да ся даде отчетъ

за положение-то на въпроса-тъ, за положение-то на прѣдставители-тъ, за положение-то на народа-тъ; и никой не може да мысли какъво ще ся прави. Цариградски-тъ Българи ся намирятъ днесъ въ положение-то на единъ человекъ кой-то е подъ влияние-то на едно магнетическо очарование и кой-то вижда онова кое-то не съществува дѣйствительно.

Ако имъ кажешъ еди какъво станало, гичатъ да виджтъ; еди кой иди, огива-тъ да посрѣщатъ. Въ това отношение имамъ и слѣдующи-тъ прихѣтъ:

Дѣйци-тъ на въпроса-тъ, кои-то търсѣтъ да ся ползуютъ отъ това обаяно положение на народа-тъ, раздадохъ слухъ че заточени-тъ владыци си идатъ съ еди кой си въпросъ: и народа-тъ да тича изведи-тъ на моста-тъ за да чака вапора тѣ. Единъ часъ чака-тъ, два часа, и цѣль день ся минува. Кога-то най послѣ пристигна показаніи-тъ вапоръ и кога-то ся сирѣ, напѣли ся отъ Българи, като че влизалъ за да го обсебжтъ и прѣвземжтъ. Въ вапора-тъ имаше ниго заточени владыци ниго свободни. Тогава да видѣте присмехулки, сѣрдени, натѣкаци, крищенія... нѣ нишего: понекажъ да ся играятъ съ народа-тъ, играхъ сна какъ-то сѣ ся играли и ще ся играятъ още съ него до кога-то той не вникне въ положение-то си.

Минала-тъ седмица обнародвахъ свѣденія върху онова кое-то ся е случило въ Руссе на 16 августа. Нѣи имамъ едни отъ тѣи свѣденія устно а други писменно.

Днесъ прїимамъ отъ Руссе нови подробности за това важно приключение и нѣи сми щастливи да научимъ че заипрація не станали, че не сѣ довели тонове, споредъ какъ-то тука ся бѣхъ раздали слухове. Нѣи ще поправимъ днесъ тѣи неточности, какъ-то и други кои-то можѣтъ ся срѣщна въ изложение-то на тая работа, кое-то обнародвахъ въ мина-лия-тъ си листъ, като дадемъ мѣсто на дописка-тъ кой-то прѣйхъ.

Руссе 27 Августа

Въ 13 брой видѣхъ да спомѣнуватъ за приключеніе-то кое-то стана въ наши-тъ градъ на 19 гекущаго. Сичко не е точно, и нека ми е допростено, като на очевидецъ да ви пораскажъ кое какъ стана.

Въ града ни доиде II. Прѣв *Етемъ* лаша за да приглѣда желѣзния-тъ пѣтъ. Подиръ това приглѣждане той доиде да посѣти и училището ни. II. Прѣв остана доволенъ и показа това си задоволствие като подари на училище-то 300 книги и една карта съ на турски языкъ, а на ученици-тъ 50 б. меджіета.

Като излѣзе отъ училище-то II. Прѣв. отидена австрійско-то Консулато, Консулатъ, кой то е родомъ грѣкъ, оплакалъ му ся и паклеветилъ одного осъ учителя-тъ ни, *Г. Дамлинова* че той былъ причинатъ и подбодити-тъ на приключеніи-та на 16 януарія сѣгаши-тъ година. II. Прѣв. привыква рѣченія тѣ учитель и училищни-тъ настоятели и цѣль говорилъ до-

свои страси относително за това. Казало се, че дъщеря ще се омъжи за някого, който да се проследява и не да се развръща.

Народа-тъ като науча, че се пригледали за лица от Н. Пръв, пожелали че ще ги крадеш и продават за приключение от 16 януария и се събра на купове на купове. Въ подирь малко вид да излизат учители-тъ и настоятели-тъ наредено со семейни кои то носяха подаръци и т. н.

Послѣ Н. Пръв. пожелал двама отъ помирив-тъ граждани и имъ казалъ да прибератъ владика-тъ въ епископия-та. Тъ му казали че епископия-тъ е дѣвическо училище; въ какъ могатъ да се допитатъ отъ народа-тъ. Събрание стана отъ народа-тъ, предложено се заповѣда-тъ на Н. Пръв. и народа-тъ остана като посѣченъ, въ не изгуби дързостъ. Почитами и уважавани, казатой, Н. Пръв. и заповѣда-тъ му; въ да приеми фанариотина-тъ да имъ извади господъ! Но добръ е за насъ чиста смъртъ, неже ли животъ съ безчестіе. Кажете на Н. Пръв. че ако извади вонската отъ кащи-тъ и ни заповѣда да я приеми въ кащи-тъ си ще я приеми; въ фанариотина-тъ никога. Кажете му още че фанариотина-тъ ебогаж е прѣдставя въ бунтовници прѣдъ Ц. правителство и че като доиде помежду ни може да напаси нѣкои отъ свои-тъ си или пушки да хвърли или обиръ да направятъ че да наклевети подирь народа-тъ. Ако владика-тъ иска кащи, нека си фани; народа-тъ не е длъженъ за това.

Двамата проводени занесоха тоя отговоръ на Н. Пръв. който отговори че безъ друго царска-тъ заповѣдъ е да приеми владиката. Тъ, като видѣли че докажи не му нахвърлятъ каща нищо нѣма да стане, рѣшили си и му опрѣдѣли едни кащи на една църква въ турската мѣхча и останатъ на 16 да го заведатъ и си отиватъ.

Народа-тъ науча, и мажъ, жени, дѣца, отидоха на кащи-тъ имъ, че да видятъ хокано, хулене и заплюване. Какъ могатъ тѣ безъ да питатъ народа-тъ да доведатъ каща на фанариотина-тъ. Подирь малко дойдохъ семейни, зехъ чорбаджий и ги заведоха на конака-тъ; народа-тъ си оттегли на метохатъ и направи протестъ когото проводи по телеграфа-тъ, въ Цариградъ, както и извѣстие до прѣдставители-тъ.

Между това, фанариотина-тъ не си задоволява отъ кащи-тъ кои то му прѣдложили и казалъ че Българи-тъ нека да си подиграватъ съ него. Ионска-тъ, прочее, свещеници-тъ да си обѣкватъ и съ бѣраци и фенери да идатъ да го зематъ и да го заведатъ. Народа-тъ си научи за това и изведождатъ затвори училища и черкови и зѣ ключове-тъ. Затвори и дюкени и рѣши да иде на конака-тъ и ечки съгласно да си раздържатъ дрѣхы-тъ и со съзид да молжатъ да го отърватъ отъ гон протѣтъ фанариотина-тъ. На Н. Пръв. седава извѣстие за това; той проважда да кажатъ на народа-тъ да не дожда на конака-тъ, да не идатъ свещеници съ бѣраци и фенери, въ да покажатъ само каща на владика-тъ за да стои за малко време и да му не даватъ пари догдъ-то не се свърши вѣрсеа-тъ въ Цариградъ.

Т. Т. III. Етома наша и Арифъ наша заминува по 17 и работи-тъ остана тамъ.

Прочитани и въ Свѣтъника-тъ относително за Русучинко-то приключение:

Византиецъ извѣщава, че Н. Пръв. Етома наша, министрътъ на публични работи и на образованіето, като рече въ Русучукъ прѣди нѣколко дни, да пригледатъ желѣзницѣтъ пакъ помежду този градъ и Варна, свикалъ итревенци-тъ и пакъ казалъ, че съ длъжни да дажатъ удовлетворение на управителъ и на епископата, за оскорбленіята които имъ нанесло възмущеніето прѣди 8 мѣсци. Въ противенъ случай, казалъ министрътъ, ще бъде постъпено съ васъ по вѣнчакъ строгостъ на законитъ. По слѣдствие на тѣзи заповѣди, продължава Византиецъ, Българетъ, като размишлява, рѣшили да вѣдѣтъ на 15 сего прощеніе отъ владиката и да го введатъ въ църквата съ голямо тържество и великолѣпіе, а также и да го възнграждатъ за всички загуби и да му исплатятъ правдинитъ каквито има да зема отъ тѣхъ.

Едно писмо, което пристигна вчера, ни дава възможностъ да отпечтѣмъ пистъжъ отъ дѣлжѣ въ пристрасното изложение на Византиецъ. Ето какъ била работата.

Слѣдъ пристиганіето си въ Русе, Н. Пр. Етома наша, министрътъ на просвѣщеніето, поикалъ трима отъ най вѣрнитъ лица въ този градъ и имъ прѣпоръчелъ, по единъ май рѣшителенъ начинъ, да припознаватъ несподѣнитъ владиката и го приеми въсрѣдъ народа-тъ. Итревенци-тъ отговорили, чи таква нѣщо си ни неможли да направятъ, и взели позволение да идатъ да си допитатъ до народа-тъ. Въ едно събрание, което станало слѣдъ това, си рѣшило по икон начинъ да неподобятъ общеніето съ несподѣнитъ владиката, и си поръчало на посрѣдницѣтъ на примиреніето, да съобщатъ на министрътъ това рѣшеніе. Тъ изпълнили посланието си, като приложили отъ себе си, чи народа-тъ не може да повърне обърнатъ и училище епископѣтъ, но е готовъ да даде не владиката едни кащи за живѣніе въ българеката мѣхча.

Слѣдъ това, посрѣдницѣтъ отишли и казалъ пакъ на фенерскитъ владика, като дали обѣщаніе на Н. Пр. Етома наша да го заведатъ на утрешній денъ, недѣля, 16 Августъ, въ кащи-тъ, които тѣ, противъ волята на народа-тъ, нахвърлили и приготвили за това.

Народа-тъ извѣстенъ за това събра се, въ голямо число, и се приготвилъ да заяви негодованіето си. Мажъ, жени и дѣца безъ брой, казва писмото, били на кракъ и ходили по кащи-тъ на тримата итревенци да викатъ сръбчу-тъ хъ за обѣщаніето въ да приеми владиката. Това се продължило нѣколко часа. Наконецъ, министрътъ пратилъ едни отъ итревенци-тъ да каже, чи владиката не шедъ по 9 часа да дойде и народа-тъ като стоѣлъ още единъ часъ, сѣдѣлъ, гладенъ и жеденъ, си разпалѣлъ тѣхъ си.

Слѣдъ това, по 12 часа посрѣдницѣтъ за примиреніето, владиката и десетина запитѣ съ кехая-бей отишли въ кащи-тъ, гдѣто владиката не рече въ остане повече отъ половинъ часъ и си завърналъ пакъ въ конакъ-тъ, като постоиствувалъ да си иска епископѣтъ.

Нашитъ заминали за Разградъ, сподѣли едно писмо, и за Търново, сподѣли друго.

Нашето писмо се свърши съ извѣстие, чи министрътъ посѣтилъ училището едно прѣдъ епископѣтъ, и задоволенъ отъ рѣдѣтъ му, оставилъ за паметъ на посѣщеніето си единъ подарокъ отъ едни картъ «Европъ», на турски и 50 поучителни турски книжки.

Въ миналія-тъ листъ заехми отъ Гайде-тъ два навина коя-то казва-ше че на г. Доктора Вича Попова се случило нѣкое нещастіе. Относително за това, нѣмъ принаме отъ едни нашъ спомоществователъ слѣдующе-то писмо кое-то разяснява тая работа.

Браила, 27 Августа.

Г-не Редакторе,

Слухъ-тъ койго съмъ раздади за завареніе-то на Г. Докторъ Вича е нѣстепенъ, и остана въ Кюстенджо до пълносна саатъ. Ето какъ: Докторъ Вича по началото на Маѣ бѣше съ пратилъ завитъ отъ Нусредъ Паша, комисари-тъ на приселците татари и черкези въ Европейска Турція сѣтъ условия или оставката да приеми на Доктора Вича койго си и даваше сѣтъ благодареніе или послѣ единъ мѣсць да си заварни въ Кюстенджо, местогдѣто отъ цариградъ именуваніе то му бѣше тамо да стои. Като отиде въ Видинъ до една недѣля чакъ пристиганіе то на Рашидъ Паша отъ Тулча, зачото тогашни видински управителъ Сулия-тъ Паша не рече да отвори писмата на Нусредъ Паша зачото надписатъ имъ бѣше за Рашидъ Паша.

Въ туй време Докторъ Вича нѣкое сношеніе сѣтъ Българите въ Видинъ не пріе само бѣше сѣтъ царските чиновници; А пакъ видинскій Митрополитъ сѣтъ неговите си прители хэтели да взематъ въ суяненіе и да си питатъ, аджа за зацо са е рѣшилъ да дойде тука живий отъ преселаска та епархія прѣдставителъ въ Цариградъ прѣди дѣтъ го-литъ за българскій въпросъ? да ли не думалъ лукавѣ-тъ митрополитъ, каго му е положение то таква да направитъ нѣкой тарафъ за изнаждане то на митрополитъ-тъ? таквѣтъ глупави разговори са имали владикови те откупили ни прители макаръ на Докторъ Вича посланіе то му да бѣше съвѣтъ друго и за владикови те мисли нѣкакъ не е принаемилъ. Послѣ пристиганіе то на Рашидъ Паша заповѣда си на Доктора да иде въ Ломъ-Пазанга гдѣто каго то пристигнаха Черкзите нѣмаше достатолни за да прѣдстои и даде помощъ на болните. Тука сношеніе то му бѣше сѣтъ митрополитъ-тъ и комисари-тъ на приселци-те. Митрополитъ-тъ като че му били обадили чи Докторъ Вича ще

стои за вѣсѣда въ Ломъ-Пазанга гдѣто най страшиите зачитили на Видинскій митрополитъ си намиратъ въ гозъ гра-дѣ, праца отъ страхъ. Дикомъ-тъ си принаква нѣколко откупени престани чорбаджий и сѣтъ лукавѣ-тъ та си измисли пѣна противъ Доктора че бѣше хортувалъ на Личности на епископѣ-те и ги накаралъ сѣбно да подишатъ азиселените клевети. Тези клевети прѣворения добре са прѣдставили на Рашидъ Паша който добре разсѣдѣлъ обѣжда на Нусредъ Паша като съмъ заварилъ отъ Пинтъ.

Докторъ Вича безъ да знай какво му се круило като си зѣе мазбата ти отъ Ломъ замина за Орехови и Никополъ за вѣстата мѣсца и се повисока заповѣдъ отъ комисари-тъ на приселци-те.

Въ Никополъ Докторъ Вича дѣ гдѣто се занимаваше подирь работни-тъ и вѣсѣда сѣтъ митрополитъ-тъ разсѣждаше какъ по лесно да разпореди леснотѣ за оми приселци коиго са чакаха да пристигнатъ за Никополско, прѣ отъ Нусредъ Паша телеграфъ са да злезе поскоро въ Кюстенджо право.

Като пристигна Докторъ Вича на Кюстенджо Нусредъ Паша бѣше заминалъ за Тулча; по тука веки въ Видинъ по станали клеветите противъ Доктора и известни станали и послѣ връщаніе то на Нусредъ Паша Докторъ-тъ се заговори до половинна часъ и послѣ си привика да са пита. Нусредъ Паша отъ отговоръ-тъ на Доктора не намираше друго освѣтъ лъжливи клевети и до два дни не питаше нищо за Доктора но пакъ заповѣда на Кюстендженскій камаканинъ де-бѣди Г-нъ Вича подъ пологъ заговоръ, тогасъ Докторъ се реши като никакъ не се оправдаваше и слушаше за да пробегне на друго место за да си дѣри правото срецо царските закони отъ дѣлечъ.

Единъ отъ спомоществователите въ.

ПОСЛѣДНИ НОВИНИ

Въ единъ отъ листове-тъ си извѣстихъ че австрійска-тъ полиция откряла едно съзакіатіе въ италийска Туринъ и во Венеція. Вижда се че бунтовна-тъ партия въ Италия възнабрѣла рѣшително да подигне общъ бунтъ, и приготвила оръжія-та си и войни-тъ си съзакіатіе-то се простирало и въ отъ Италия. Първи-тъ удари щели бѣждатъ противъ австрійски-тъ притѣжания. Туринъ-тъ въ дѣйствието на тоя планъ е отложило за малко прѣме, въ военни-тъ принаси съществували и австрійска-тъ полиция, като догадила, начала да заира най компромитисания-тъ лица. Нишъ ловила не само почти всички-тъ партия запити на бунта-тъ въ още и много лица отъ умѣренна-тъ партия. Повече-тъ са задрѣли въ крѣпостъ-тъ Нишъ-гдѣ-то щѣло да имъ си глѣда расправѣ-тъ. Това приключеніе произвело во Туринъ голямо впечатлѣніе. Прѣдвѣжда се че австрія щѣла да обвини Италия. Извѣстятъ че сѣрбска-тъ скупили се отворила. Князътъ обѣщавъ партия-то на сичкитъ высши мажѣ-относително къмъ В. Порта.